

TUMAČENJA KOLEKTIVNOG UGOVORA ZA ZNANOST I VISOKO OBRAZOVANJE

Članak 23.

Tumačenje br. 30/19, od 17. lipnja 2019.

Člankom 23. Kolektivnog ugovora za znanost i visoko obrazovanje propisana je obveza raspisivanja javnog natječaja za obavljanje poslova za koje se na ustanovama u sustavu znanosti i visokog obrazovanja zasniva radni odnos, osim u slučajevima iznimaka od obveze raspisivanja javnog natječaja propisanim čl. 24. Kolektivnog ugovora za znanost i visoko obrazovanje. Pritom je obveza raspisivanja javnog natječaja vezana uz obavljanje poslova određenog radnog mjesta, a ne uz izvor financiranja zaposlenikove plaće.

Tumačenje br. 55/19, od 28. lipnja 2019.

U članku 23. Kolektivnog ugovora za znanost i visoko obrazovanje ugovoreno je da se za obavljanje poslova za koje se na ustanovama u sustavu znanost i visokog obrazovanja zasniva radni odnos raspisuje javni natječaj radi ispunjavanja ustavne odredbe o jednakoj dostupnosti javnih službi svim građanima. U slučaju kada postoji potreba ustanove da se zaposleniku zaposlenom u nepunom radnom vremenu poveća radno vrijeme na istom radnom mjestu, a najviše do punog radnog vremena, nije potrebno objaviti javni natječaj jer je sa zaposlenikom već zasnovan radni odnos na tom radnom mjestu putem javnog natječaja.

Članak 24.

Tumačenje br. 3/19, od 1. travnja 2019.

Sukladno članku 24. stavku 1. točki 1) Kolektivnoga ugovora propisana je mogućnost sklapanja ugovora o radu na određeno vrijeme sa zaposlenikom koji zamjenjuje privremeno nenazočnoga zaposlenika, pod uvjetom da se ugovor o radu sklapa do povratka na rad privremeno nenazočnoga zaposlenika, a najduže na vrijeme od 6 mjeseci. U slučaju roditeljnog i roditeljskog dopusta koji traje duže od 6 mjeseci, potrebno je ujedno raspisati i javni natječaj za obavljanje poslova zaposlenika, a koji je zbog navedenih razloga odsutan duže od 6 mjeseci.

Tumačenje br. 5/19, od 1. travnja 2019.

Člankom 24. Kolektivnoga ugovora nije ugovorena mogućnost da zaposlenik koji je zaposlen na određeno vrijeme prijeđe na radno mjesto na neodređeno vrijeme.

U odredbi članka 24. stavka 3. Kolektivnoga ugovora navodi se da se istim radnim mjestom smatra radno mjesto iste vrste na kojem zaposlenik obavlja poslove iste razine složenosti, pod jednakim uvjetima. Dio odredbe „pod jednakim uvjetima“ odnosi se na to je li jednako trajanje radnog odnosa, odnosno je li ugovor o radu na određeno ili na neodređeno vrijeme, zatim je li ugovor o radu na puno ili nepuno radno vrijeme te je li isti koeficijent složenosti poslova i jesu li iste kvalifikacije.

Tumačenje br. 6/19, od 1. travnja 2019.

Člankom 24. stavkom 1. Kolektivnoga ugovora ugovorene su iznimke kada se pri sklapanju ugovora o radu ili njegovih izmjena ne mora raspisati javni natječaj. Stavak 2. istog članka Kolektivnoga ugovora navodi da ako se Sindikat u roku od 8 radnih dana, odnosno Ministarstvo znanosti i obrazovanja u roku od 15 radnih dana od zaprimanja zahtjeva ne izjasne o davanju ili uskrati suglasnosti, a koja je potrebna za neke od iznimaka navedenih u stavku 1. članka 24. Kolektivnoga ugovora, smatra se da su suglasni s neraspisivanjem javnoga natječaja. Dakle, stavak 2. članka 24. Kolektivnoga ugovora odnosi se na slučajeve iz stavka 1. istog članka, na način da kada je potrebna suglasnost Sindikata, potrebno ju je izdati ili uskratiti u roku od 8 dana od dana zaprimanja zahtjeva ili u slučaju kada je suglasnost potrebna od Ministarstva znanosti i obrazovanja, istu je potrebno izdati ili uskratiti u roku od 15 dana od dana zaprimanja zahtjeva. U protivnom će se smatrati da su isti suglasni s neraspisivanjem natječaja.

Tumačenje br. 17/19, od 20. svibnja 2019.

U članku 24. Kolektivnog ugovora za znanost i visoko obrazovanje ugovorene su iznimke od obveze raspisivanja javnog natječaja. U iznimkama obveza od raspisivanja javnog natječaja nije ugovoreno zapošljavanje znanstvenika-povratnika stoga je za zapošljavanje znanstvenika povratnika obvezno raspisivanje javnog natječaja.

Ministarstvo znanosti i obrazovanja odobrava nova radna mjesta za znanstvenike-povratnike na teret sredstava državnog proračuna, ali samo u slučaju da znanstvenik-povratnik bude zaposlen na javnom natječaju na kojem uz kriterije za zapošljavanje u znanstveno-nastavno zvanje i odgovarajuće radno mjesto mora zadovoljiti i kriterije iz odluke Ministarstva kojom se uređuju kriteriji za odobravanje radnih mjesta znanstvenika-povratnika na javnim sveučilištima i javnim znanstvenim institutima u Republici Hrvatskoj.

Tumačenje br. 31/19, od 17. lipnja 2019.

Sukladno članku 24. stavku 1. točki 1) Kolektivnoga ugovora za znanost i visoko obrazovanje propisana je mogućnost sklapanja ugovora o radu na određeno vrijeme bez raspisivanja javnog natječaja sa zaposlenikom koji zamjenjuje privremeno nenazočnoga zaposlenika, pod uvjetom da se ugovor o radu sklapa do povratka na rad privremeno nenazočnoga zaposlenika, a najduže na vrijeme od 6 mjeseci.

Kada poslodavac bez raspisivanja javnog natječaja sklopi ugovor o radu na određeno vrijeme sa zaposlenikom koji zamjenjuje privremeno nenazočnoga zaposlenika, ugovor o radu se raskida ili povratkom privremeno nenazočnog zaposlenika ili protekom vremena od 6 mjeseci. Ako je ugovor o radu prestao protekom vremena od 6 mjeseci, za novo zamjensko zapošljavanje, mora se raspisati javni natječaj.

Javni natječaj za zamjensko zapošljavanje za vrijeme nakon 6 mjeseci može se raspisati i za vrijeme trajanja ugovora o radu na određeno vrijeme sa zaposlenikom koji zamjenjuje privremeno nenazočnoga zaposlenika.

Na javni natječaj može se javiti i kandidat s kojim je bio sklopljen ugovor o radu na određeno vrijeme.

U slučaju kada je zaposlenik privremeno nenazočan manje od 6 mjeseci više puta godišnje, poslodavac može za svaku pojedinu privremenu nenazočnost sklopiti ugovor o radu na određeno vrijeme bez raspisivanja javnog natječaja bez obzira što ukupna godišnja nenazočnost zaposlenika traje duže od 6 mjeseci.

Napominjemo da se sukladno Temeljnog kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u javnim službama za zasnivanje radnog odnosa za sve poslove u javnim službama raspisuje javni natječaj bez

obzira na izvor financijskih sredstava osim u slučaju iznimki propisanih Kolektivnim ugovorom za znanosti i visoko obrazovanje.

Tumačenje br. 56/19, od 28. lipnja 2019.

U članku 24. Kolektivnog ugovora za znanost i visoko obrazovanje ugovorene su iznimke od obveze raspisivanja javnog natječaja.

Od obveze raspisivanja javnog natječaja nije izuzet slučaj prelaska zaposlenika sa radnih mjesta iz članka 1. Uredbe o nazivima radnih mjesta i koeficijentima složenosti poslova u javnim službama (Narodne novine, broj 25/13, 72/13, 151/13, 09/14, 40/14, 51/14, 77/14, 83/14 - Ispravak, 87/14, 120/14, 147/14, 151/14, 11/15, 32/15, 38/15, 60/15, 83/15, 112/15, 122/15, 10/17, 39/17, 40/17 - Ispravak, 74/17, 122/17, 9/18, 57/18 i 59/19) na više radno mjesto unutar iste ustanove.

U članku 1. stavku 3. Uredbe o nazivima radnih mjesta i koeficijentima složenosti poslova u javnim službama propisano je da se na uvjete koje službenici moraju ispunjavati za raspored na radna mjesta iz stavka 1. podstavaka d), e) i f) istog članka odgovarajuće primjenjuju propisi o državnim službenicima i namještenicima, ako posebnim propisom nije drukčije određeno. Kako u sustavu znanosti i visokog obrazovanja za navedena radna mjesta ne postoje posebni propisi kojima se uređuju uvjeti koje službenici moraju ispunjavati primjenju se uvjeti iz Uredbe o klasifikaciji radnih mjesta u državnoj službi (Narodne novine, broj 77/07, 13/08 i 81/08).

Nadalje, Zakonom o državnim službenicima (Narodne novine, broj 92/05, 140/05, 142/06, 77/07, 107/07, 27/08, 34/11, 49/11, 150/11, 34/12, 49/12, 37/13, 38/13, 01/15, 138/15, 61/17) propisano je da se slobodna radna mjesta u državnim tijelima popunjavaju putem javnog natječaja ali i putem napredovanja državnog službenika pri čemu su način i uvjeti napredovanja propisani Uredbom o načinima i uvjetima napredovanja državnih službenika (Narodne novine, broj 77/07, 142/11 i 105/15).

Za službenike i namještenike u javnim službama ne postoji posebni propis po kojem se slobodna radna mjesta u javnim službama popunjavaju i putem napredovanja zaposlenika niti se nekim posebnim propisom propisuje da se na način i uvjete napredovanja službenika i namještenika u javnim službama primjenjuju propisi o državnim službenicima.

Sukladno članku 24. Temeljnog kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u javnim službama (Narodne novine, broj 128/2017 i 47/18) za zasnivanje radnog odnosa za sve poslove u javnim službama raspisuje se javni natječaj radi ispunjavanja ustavne odredbe o jednakoj dostupnosti javnih službi svim građanima Republike Hrvatske. Javni natječaj nije potreban u slučajevima predviđenim granskim kolektivnim ugovorima.

Kako su nazivi radnih mjesta i koeficijenti složenosti poslova iz članka 1. Uredbe o nazivima radnih mjesta i koeficijentima složenosti poslova u javnim službama jedinstveni za sve javne službe odnosno nisu specifičnost sustava znanosti i visokog obrazovanja, Kolektivnim ugovorom za znanost i visoko obrazovanje nije ugovorena iznimka od obveze raspisivanja javnog natječaja za slučaj prelaska zaposlenika sa radnih mjesta istog članka na više radno mjesto (radno mjesto s većim koeficijentom složenosti poslova).

Članak 27.

Tumačenje br. 29/19, od 17. lipnja 2019.

Članak 27. stavak 2. Kolektivnog ugovora propisuje da za nastavnike, suradnike, znanstvenike i umjetnike odnosno zaposlene koji sudjeluju u neposrednom obrazovnom radu, podaci o radnom

vremenu prilagođeni su naravi njihovog rada na način da se posebno evidentiraju samo normirani oblici rada.

Rad u znanosti dokumentira se opterećenjem u znanstvenim projektima koji sadrže obračunski broj radnih sati koji se prati putem vremenika rada potvrđenog od voditelja projekta i podloga je za obračun i naknadu prekovremenog rada sukladno članku 85. stavku 2. Kolektivnog ugovora. Vremenik rada na znanstvenom projektu podrazumijeva da se vodi evidencija rada u kojoj će se evidentirati broj sati koji će se ili koji su utrošeni na rad na projektu/projektima, a ne na pojedinu aktivnost unutar rada na projektu/projektima. Vođenje vremenika uobičajeno je za sve kompetitivne projekte.

Tumačenje br. 59/2019, od 8. srpnja 2019.

Rad zaposlenika na kompetitivnom znanstvenom projektu na kojem poslodavac nije ni nositelj niti partner ne smatra se radnim opterećenjem zaposlenika kod tog poslodavca te o tom radu poslodavac ne vodi evidenciju.

Članak 29.

Tumačenje br. 11/19, od 20. svibnja 2019.

Na temelju članka 29. Kolektivnog ugovora za znanosti i visoko obrazovanje zaposlenici u suradničkom, stručnom i nastavnom zvanju i na radnom mjestu imaju pravo na povrat troškova povezanih s izradom, tiskom i opremom doktorske disertacije u visini do najviše 3.500,00 kuna, a koji se dokazuju računima.

Ministarstvo znanosti i obrazovanja neće refundirati veći iznos stvarnog troška povezanog s izradom, tiskom i opremom doktorske disertacije od iznosa utvrđenog članom 29. stavkom 1. Kolektivnog ugovora za znanost i visoko obrazovanje.

Tumačenje br. 38/19, od 17. lipnja 2019.

Sukladno članku 29. Kolektivnog ugovora za znanosti i visoko obrazovanje zaposlenici u suradničkom, stručnom i nastavnom zvanju i na radnom mjestu imaju pravo na povrat troškova povezanih s izradom, tiskom i opremom doktorske disertacije u visini do najviše 3.500,00 kuna, a koji se dokazuju računima. To pravo zaposlenik stječe obranom doktorske disertacije.

Kako je Kolektivni ugovor za znanost i visoko obrazovanje stupio na snagu i primjenjuje se od dana potpisa, 27. prosinca 2018. godine, pravo na povrat gore navedenih troškova ostvaruju zaposlenici koji su doktorirali s danom primjene Kolektivnog ugovora za znanosti i visoko obrazovanje i kasnije.

Članak 30.

Tumačenje br. 41/19, od 17. lipnja 2019.

U članku 30. Kolektivnog ugovora za znanost i visoko obrazovanje ugovoreno je da će se osnovna plaća zaposlenika uvećati za 8% za stečeni akademski stupanj magistra znanosti, odnosno 15% za stečeni akademski stupanj doktora znanosti.

Pravo na navedeno uvećanje imaju svi zaposlenici koji su stekli akademski stupanj magistra odnosno doktora znanosti neovisno o tome na kojem su radnom mjestu zaposleni i neovisno o uvjetima pod kojima je doktorat upisan i načinu na koji je financiran.

Članak 31.

Tumačenje br. 9/19, od 20. svibnja 2019.

Člankom 31. Kolektivnog ugovora za znanosti i visoko obrazovanje nije ugovoreno koji sve zaposlenici zajedničkih službi mogu neizravno sudjelovati u ostvarivanju prihoda od suradnje s gospodarstvom (stručni projekti), već isto određuje poslodavac Pravilnikom.

Kolektivnim ugovorom za znanost i visoko obrazovanje ugovoreno je da će se raspodjela i korištenje prihoda ustanove ostvarenih na tržištu obavljanjem nastavne, znanstvene i stručne djelatnosti urediti pravilnikom Ministarstva znanosti i obrazovanja, a ako pravilnik nije donesen, pravilnikom ustanove, u skladu s čl. 31 stavkom 3 Kolektivnog ugovora uz suglasnost Sindikata pri čemu svim zaposlenicima koji svojim radom izravno ili neizravno sudjeluju u ostvarenju prihoda pripada pravo na odgovarajuće uvećanje plaće.

Tumačenje br. 21/19, od 20. svibnja 2019.

Kolektivni ugovor za znanost i visoko obrazovanje, pa tako ni odredbe članka 31., ne uređuju pitanje isplata drugog dohotka putem autorskih honorara i/ili ugovora o djelu, već se odnose isključivo na plaću zaposlenika koja istom pripada temeljem radnog odnosa s poslodavcem, a koji proizlazi iz ugovora o radu.

Tumačenje br. 10/19, od 20. svibnja 2019.

Vezano uz zaprimljeni dopis kojim se predlaže izmjena članka 31. stavka 4. Kolektivnog ugovora napominjemo kako se Povjerenstvo za tumačenje Kolektivnog ugovora nije nadležno očitovati se o predloženim izmjenama Kolektivnog ugovora, već isto daje tumačenja odredaba Kolektivnog ugovora.

Tumačenje br. 71/2019, od 8. srpnja 2019.

Posredan ili neposredan rad pomoćnog, tehničkog i administrativnog osoblja koje se angažira za rad na projektima/aktivnostima za tržište smatrat će se prekovremenim radom u slučaju kad do prekovremenog rada s navedene osnove po nalogu poslodavca stvarno i dođe, slijedom čega će taj rad biti evidentiran i plaćen kao prekovremeni rad, na teret sredstava ostvarenih obavljanjem djelatnosti poslodavca za tržište, a ne na teret državnog proračuna.

U slučaju da je izravan ili neizravan rad za tržište obavljen unutar redovitog radnog vremena zaposlenika, zaposlenicima koji su svojim radom izravno ili neizravno sudjelovali u ostvarenju prihoda, pripada pravo na odgovarajuće uvećanje plaće, a što se uređuje pravilnikom poslodavca o raspodjeli vlastitih prihoda.

Zaposlenik rad za tržište može odbiti pod istim uvjetima pod kojima bi mogao odbiti naloženi prekovremeni rad, a ako rad za tržište obavlja unutar redovnog radnog vremena tada ga ne može odbiti, ali od poslodavca može potraživati odgovarajuće uvećanje plaće, odnosno da mu taj rad bude dodatno adekvatno plaćen.

Članak 33.

Tumačenje br. 20/19, od 20. svibnja 2019.

Na temelju članka 33. stavka 1. Kolektivnog ugovora za znanosti i visoko obrazovanje zaposleniku pripada naknada za odvojeni život od obitelji ako zbog mjesta stalnog rada, različitog od prebivališta njegove obitelji, živi odvojeno od obitelji.

Obitelj se smatra bračni drug, djeca, posvojenik, pastorak i štićenik, ako su prijavljeni na istoj adresi stanovanja kao i zaposlenik.

Tumačenje br. 53/19, od 28. lipnja 2019.

U članku 33. Kolektivnog ugovora za znanost i visoko obrazovanje ugovoreno je pravo zaposlenika na naknadu za odvojeni život od obitelji ako zbog mjesta stalnog rada, različitog od prebivališta njegove obitelji, živi odvojeno od obitelji.

Stavkom 2. istog članka ugovoreno je da navedeno pravo zaposlenika koji živi odvojeno od obitelji nema ako temeljem obveze preuzete ugovorom o školovanju, poslove obavlja u mjestu rada različitom od prebivališta njegove obitelji.

Iz Pravilnika o specijalističkom usavršavanju doktora medicine (Narodne novine, broj 100/11, 133/11, 54/12, 49/13, 139/14, 116/15, 62/16, 69/16 - Ispravak i 6/17) proizlazi da je specijalizacija oblik organiziranog stjecanja kompetencija prema propisanom programu pri čemu se sa specijalizantom sklapa ugovor o međusobnim pravima i obvezama.

Slijedom navedenog, zaposlenik upućen na specijalističko usavršavanje doktora medicine u mjesto različito od mjesta prebivališta njegove obitelji nema pravo na naknadu za odvojeni život od obitelji temeljem ovog Kolektivnog ugovora jer je specijalističko usavršavanje oblik školovanja.

Članak 35.

Tumačenje br. 1/19, od 1. travnja 2019.

Sukladno članku 35. stavku 1. Kolektivnoga ugovora poslodavac je obvezan snositi troškove poslijediplomskoga sveučilišnog studija kojim je ugovoreno da zaposleniku u suradničkom zvanju i na radnome mjestu asistenta, koji je radi izvršenja zakonske obveze dužan upisati i redovito pohađati poslijediplomski sveučilišni studij (doktorski studiji), poslodavac u cjelini podmiruje troškove studija, a koje je obvezan osigurati unaprijed, prije raspisivanja javnoga natječaja.

Tumačenje br. 43/19, od 17. lipnja 2019.

U članku 35. Kolektivnog ugovora za znanost i visoko obrazovanje ugovoreni su uvjeti pod kojima će Ministarstvo znanosti i obrazovanja sufinancirati troškove školarine za zaposlenika na suradničkom radnom mjestu asistenta koji je radi izvršenja zakonske obveze dužan upisati i redovito pohađati poslijediplomski sveučilišni studij (doktorski studiji).

Nadalje u članku 29. Kolektivnog ugovora za znanost i visoko obrazovanje ugovoreno je da zaposlenici u suradničkom, stručnom i nastavnom zvanju i na radnom mjestu imaju pravo na povrat troškova povezanih s izradom, tiskom i opremom doktorske disertacije u visini do najviše 3.500,00 kuna, a koji se dokazuju računima.

Kolektivnim ugovorom za znanost i visoko obrazovanje nije ugovoreno sufinanciranje niti povrat drugih vrsta troškova vezanih uz doktorski studij odnosno obranu doktorske disertacije.

Članak 36.

Tumačenje br. 7/19, od 1. travnja 2019.

Člankom 36. Kolektivnoga ugovora za znanost i visoko obrazovanje ugovoreno je da se osobama zaposlenim na znanstvenim, znanstveno-nastavnim, umjetničko-nastavnim i nastavnim radnim mjestima, koje imaju sklopljene ugovore o radu na neodređeno vrijeme, a koja se financiraju iz državnoga proračuna, produljuju rokovi za reizbor za onoliko vremena koliko im je trajao roditeljski dopust, odnosno roditeljski dopust, bolovanje dulje od 3 mjeseca te obavljanje javne službe ili dužnosti. Povjerenstvo je donijelo zaključak, s obzirom na to da je mišljenja kako je obavljanje rada u Agenciji Europske unije za osposobljavanje u području izvršavanja zakonodavstva (dalje u tekstu: CEPOL) obavljanje javne službe, da se navedenom zaposleniku može produlji rok za reizbor za onoliko vremena koliko traje njegov rad u spomenutoj agenciji.

Članak 37.

Tumačenje br. 4/19, od 1. travnja 2019.

Kolektivnim ugovorom nije ugovorena mogućnost produženja ugovora o radu radi korištenja neplaćenoga dopusta. Međutim, ovim putem upućujemo na članak 45. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju (Narodne novine, broj: 123/03, 198/03, 105/04, 174/04, 2/07 - OUSRH, 46/07, 45/09, 63/11, 94/13, 139/13, 101/14 - O, RUSRH, 60/15 - OUSRH i 131/17) kojim je dana mogućnost znanstvenim organizacijama da svojim općim aktima propišu i druge razloge za produžetak ugovora o radu osobama zaposlenim na suradničkim radnim mjestima.

Članak 39.

Tumačenje br. 52/19, od 28. lipnja 2019.

U članku 39. Kolektivnog ugovora za znanost i visoko obrazovanje ugovoreno je da zaposlenik za svaku kalendarsku godinu ima pravo na plaćeni godišnji odmor u najkraćem trajanju propisanim općim propisom o radu, odnosno najmanje 4 tjedna te da ukupno trajanje godišnjeg odmora ne može iznositi manje od najkraćeg trajanja toga odmora utvrđenog Zakonom o radu, niti više od 6 tjedana, odnosno 30 radnih dana za rad u petodnevnom radnom tjednu.

Godišnji odmor zaposlenika utvrđuje se brojem radnih dana ovisno o zaposlenikovom tjednom rasporedu radnog vremena.

Tako primjerice, zaposlenik koji radi u petodnevnom radnom tjednu ostvaruje pravo na godišnji odmor u trajanju od najmanje 20 radnih dana te je i osnovica za izračun godišnjeg odmora 20 dana.

Tumačenje br. 77/2019, od 8. srpnja 2019.

Vezano uz članak 39. stavak 4. Kolektivnog ugovora za znanosti i visoko obrazovanje pod poslovima gdje ni uz primjenu mjera zaštite na radu nije moguće zaštititi zaposlenika od štetnih utjecaja smatraju se poslovi na kojima, uz primjenu mjera zaštite zdravlja i sigurnosti na radu, nije moguće zaštititi radnika od štetnih utjecaja pa se radno vrijeme zaposleniku skraćuje razmjerno štetnom utjecaju uvjeta rada na

zdravlje i radnu sposobnost radnika. Ti se poslovi te trajanje radnog vremena na takvim poslovima utvrđuju posebnim propisom.

Sukladno članku 39. stavku 4. Kolektivnog ugovora za znanosti i visoko obrazovanje slijepi zaposlenik i zaposlenik koji radi na poslovima gdje ni uz primjenu mjera zaštite na radu nije moguće zaštititi zaposlenika od štetnih utjecaja mogu ostvariti pravo na godišnji odmor u trajanju više od 6 tjedana odnosno 30 radnih dana, a maksimalno sedam tjedana i 2 dana.

Članak 40.

Tumačenje br. 12/19, od 20. svibnja 2019.

Vezano uz upit o tome smije li rektor sveučilišta odnosno dekan fakulteta i umjetničke akademije sam odlučiti o tridesetodnevnom plaćenom dopustu zaposlenika kao i svi drugi poslodavci u Republici Hrvatskoj ili mora svoj prijedlog dati senatu, odnosno fakultetskom vijeću, na suglasnost te je li ova odredba u skladu s člankom 68. stavak 2. Ustava RH, napominjemo kako Povjerenstvo za tumačenje KU nije nadležno davati očitovanje o usklađenosti KU sa Ustavnom kao niti davati tumačenja Ustava.

Međutim, člankom 40. KU ugovoreno je da poslodavac može zaposleniku na njegov zahtjev odobriti plaćeni ili neplaćeni dopust radi: znanstvenog, umjetničkog, nastavnog ili stručnog rada i usavršavanja, suradnje na projektima, upoznavanja s novom opremom, tehnikama ili metodama rada, sudjelovanja u radu sveučilišnih ili znanstvenih institucija ili međunarodnih organizacija. U predmetnim slučajevima zaposlenika za dopust, a koji bi neprekinuto trajao duže od 30 dana, potrebna je prethodna suglasnost znanstvenog odnosno stručnog vijeća.

Članak 42.

Tumačenje br. 40/19, od 17. lipnja 2019.

Člankom 42. stavkom 1. Kolektivnog ugovora za znanost i visoko obrazovanje ugovoreno je da se u svrhu znanstvenog, nastavnog, umjetničkog ili stručnog rada zaposleniku u znanstvenom, znanstveno-nastavnom, umjetničko-nastavnom i nastavnom zvanju i na odgovarajućem radnom mjestu može odobriti pravo na slobodnu studijsku godinu (sabbatical).

U stavcima 2.,3, 4 i 5. istog članka propisani su uvjeti korištenja prava na slobodnu studijsku godinu, a stavkom 6. istog članka propisano je da se daljnji uvjeti korištenja prava na slobodnu studijsku godinu propisuju općim aktom ustanove.

Općim aktom ustanove ne može se osporiti pravo zaposleniku u znanstvenom, znanstveno-nastavnom, umjetničko-nastavnom i nastavnom zvanju i na odgovarajućem radnom mjestu da u svrhu znanstvenog, nastavnog, umjetničkog ili stručnog rada koristi pravo na slobodnu studijsku godinu (sabbatical) niti se mogu mijenjati ugovoreni uvjeti pod kojima se isto pravo može koristiti.

Ustanova je dužna svoje opće akte uskladiti s odredbama Kolektivnog ugovora.

Tumačenje br. 57/2019, od 8. srpnja 2019.

Člankom 42. Kolektivnog ugovora za znanost i visoko obrazovanje (NN 9/2019) nije izrijekom ugovoreno koristi li se slobodna studijska godina u akademskoj ili kalendarskoj godini, ali se s obzirom na opću zakonsku pretpostavku mogućnosti odobravanja slobodne studijske godine (osiguranje kontinuiranog obavljanja nastave i drugih obveza odsutnog nastavnika u vezi s obvezom donošenja

izvedbenog plana nastave), pravo na slobodnu studijsku godinu na visokim učilištima u pravilu usklađuje s početkom i završetkom akademske godine.

Slobodna studijska godina (sabbatical) odobrava se u trajanju od jedne godine međutim zaposlenik odobrenu slobodnu studijsku godinu može koristiti i kraće od jedne godine. U tom slučaju, neovisno o tome što je zaposlenik na slobodnoj studijskoj godini proveo kraće vrijeme od odobrenog, smatrat će se da je konzumirao navedeno pravo u cijelosti.

Sukladno, članku 42. Kolektivnog ugovora za znanost i visoko obrazovanje daljnji uvjeti korištenja plaćene slobodne studijske godine propisuju se općim aktom visokog učilišta.

Članak 51.

Tumačenje br. 58/2019, od 8. srpnja 2019.

Člankom 51. stavkom 3. Kolektivnog ugovora za znanost i visoko obrazovanje određeno je da za rad u radničkom vijeću svaki član ima pravo na naknadu plaće za šest radnih sati tjedno. Navedeno znači da svaki član radničkog vijeća ima pravo tijekom redovnog radnog vremena šest sati tjedno raditi poslove za radničko vijeće umjesto svojih redovnih obveza iz ugovora o radu te će mu isto biti plaćeno na način da će mu za to vrijeme biti isplaćena naknada plaće, u visini kao da je radio svoje redovne poslove. Pored isplate navedene naknade plaće za rad u radničkom vijeću, poslodavac prema zaposleniku temeljem članka 51. stavka 3. nema nikakvih dodatnih financijskih obveza.

Članak 58.

Tumačenje br. 2/19, od 1. travnja 2019.

Na temelju članka 58. stavka 4. Kolektivnoga ugovora članovi radničkog vijeća imaju pravo na umanjenje opsega i sadržaja radnih dužnosti u ekvivalentu od 270 sati godišnje.

To znači da će se sukladno članku 74. stavku 2. i 3. Kolektivnoga ugovora članovima radničkog vijeća prilikom utvrđivanja stvarne podjele i kompozicije radnog opterećenja, radno opterećenje koje sukladno članku 58. stavku 2. Kolektivnoga ugovora za znanost i visoko obrazovanje iznosi 1.800 efektivnih sati godišnje, umanjiti za 270 te će iznositi 1.530 efektivnih sati godišnje. Navedeno umanjenje radnog opterećenja utvrđuje se pisanom odlukom čelnika i ne zahtijeva promjenu ugovora o radu.

Članovi radničkog vijeća imaju pravo na novčanu naknadu za prekovremeni rad sukladno članku 84. Kolektivnoga ugovora, pri čemu se prilikom utvrđivanja rada iznad radnog opterećenja uzima radno opterećenje od 1.530 efektivnih sati godišnje.

Radno opterećenje članova radničkog vijeća koji rade u nepunome radnom vremenu proporcionalno se umanjuje.

Članak 59.

Tumačenje br. 22/19, od 20. svibnja 2019.

Odredbe članka 59. Kolektivnog ugovora za znanosti i visoko obrazovanje se odnose isključivo na radni odnos zaposlenika odnosno na rad za tržište koji zaposlenik obavlja temeljem ugovora o radu te ne uređuju pitanje isplate drugog dohotka.

Tumačenje br. 39/19, od 17. lipnja 2019.

U slučaju iz članka 59. stavka 3. Kolektivnog ugovora za znanost i visoko obrazovanje, ako zaposlenik dio radnog vremena radi na poslovima za tržište, iz sredstava državnog proračuna isplatit će se samo određeni postotak zaposlenikove plaće, dok će se preostali dio zaposlenikove plaće koji odgovara postotku radnog vremena rada za tržište isplatiti iz vlastitih sredstava ustanove.

U slučaju da se radom za tržište oslobodio dio postojećih sredstava predviđenih za plaće iz državnog proračuna, ako postoji potreba ustanove za radom u nastavi i istraživanju, poslodavac može koristiti oslobođena sredstva za zamjensko zapošljavanje.

Tumačenje br. 62/2019, od 8. srpnja 2019.

Odredbe Kolektivnog ugovora za znanost i visoko obrazovanje odnose se isključivo na plaću zaposlenika koja istom pripada temeljem radnog odnosa s poslodavcem, a koja proizlazi iz ugovora o radu. Sukladno članku 31. stavku 4. Kolektivnog ugovora, ako zaposlenik poslove za tržište obavlja izvan redovnog radnog vremena odnosno preko radnog opterećenja utvrđenog Kolektivnim Ugovorom, rad za tržište se plaća kao prekovremeni rad zaposlenika. Sukladno članku 84. stavku 1. prekovremeni rad u smislu Kolektivnog ugovora je rad iznad radnog opterećenja utvrđenog odlukom o stvarnoj podjeli i kompoziciji radnog opterećenja iz članka 73. Kolektivnog ugovora u slučaju kada je zaposlenik ispunio svoje puno nastavno, znanstveno-istraživačko odnosno umjetničko opterećenje te institucijski odnosno administrativni doprinos. Svaki radni sat u prekovremenom radu plaća se 50% više od cijene radnog sata u redovnom radu.

Sukladno članku 59. stavku 3. Kolektivnog ugovora, zaposleniku koji dio radnog vremena radi na poslovima za tržište umanjuje se postotak radnog vremena koji se financira iz sredstava državnog proračuna razmjerno broju sati koji zaposlenik radi na poslovima za tržište, pri čemu ova odredba ne utječe na visinu primanja zaposlenika već regulira odnos ustanove i Ministarstva znanosti i obrazovanja na način da je ustanova dužna pokriti trošak radnog vremena tijekom kojeg je zaposlenik radio za tržište upravo iz sredstava ostvarenih tim radom zaposlenika odnosno iz prihoda ustanove ostvarenog na tržištu.

Tumačenje br. 63/2019, od 8. srpnja 2019.

Kolektivni ugovor ne utječe na ugovorne obveze proizašle iz ugovora vezanih uz realizaciju stručnih projekata koji su sklopljeni prije stupanja na snagu Kolektivnog ugovora za znanost i visoko obrazovanje (27. prosinca 2018. godine) te iste ostaju nepromijenjene.

Tumačenje br. 64/2019, od 8. srpnja 2019.

Sukladno članku 83. stavku 5. Kolektivnog ugovora za znanost i visoko obrazovanje, rad u znanstveno-istraživačkim i umjetničkim poslovima pravda se sudjelovanjem u međunarodnim, nacionalnim i institucijskim projektima u okviru kojih je nužno predvidjeti obračunski broj radnih sati potreban za izvršenje ciljeva projekta za svakog zaposlenika koji sudjeluje u radu na projektu te je iste potrebno odobriti od strane čelnika ustanove ili od njega ovlaštenog tijela, a čine temelj za obračun znanstvenog odnosno umjetničkog dijela osnovne plaće.

Rad zaposlenika u znanosti dokumentira se opterećenjem u znanstvenim projektima koji sadrže obračunski broj radnih sati koji se prati putem vremenika rada potvrđenog od voditelja projekta. Vremenik rada na projektu podrazumijeva da se vodi evidencija rada u kojoj će se evidentirati broj sati po zaposleniku koji će se ili koji su utrošeni na rad na projektu/projektima, a ne na pojedinu aktivnost unutar rada na projektu/projektima. Vođenje vremenika uobičajeno je za sve kompetitivne projekte.

Tumačenje br. 65/2019, od 8. srpnja 2019.

Ako zaposlenik sudjeluje, kao voditelj ili suradnik, na znanstvenom projektu koji se financira iz suradnje s gospodarstvom, jedinicama lokalne ili područne (regionalne) samouprave i tome slično – dakle, vrijeme koje zaposlenik provede na radu na znanstvenom projektu koji se financira iz tržišta, može ući u znanstvenu normu zaposlenika, ali ne plaća se iz državnog proračuna. Prihod od znanstvenog projekta koji se financira iz suradnje s gospodarstvom je vlastiti prihod ustanove te se raspodjeljuje u skladu s pravilnikom o raspodjeli vlastitih prihoda ustanove. Zaposlenik koji je voditelj ili suradnik na znanstvenom projektu financiranom iz suradnje na tržištu ima pravo na plaćanje rada izvršenog u sklopu projekta na način i u visini kako to predviđa navedeni interni akt poslodavca, koji također regulira pitanje u koje sve svrhe i u kojoj visini je moguće upotrijebiti vlastite prihode ustanove.

Tumačenje br. 66/2019, od 8. srpnja 2019.

Kada ugovor sklopljen nakon stupanja na snagu Kolektivnog ugovora za znanost i visoko obrazovanje ne sadrži sve elemente kako to određuje Kolektivni ugovor

, potrebno je sklopiti dodatak predmetnom ugovoru te njegov sadržaj uskladiti s Kolektivnim ugovorom. Povjerenstvo nije nadležno tumačiti moguće pravne posljedice nepoštivanja važećeg Kolektivnog ugovora za odgovorne osobe ustanove obzirom da posljedice i odgovornost za takvo postupanje nisu izrijekom sadržani u samom Kolektivnom ugovoru već proizlaze iz važećih pravnih propisa za čije tumačenje Povjerenstvo nije nadležno.

Članak 61.

Tumačenje br. 14/19, od 20. svibnja 2019.

Vezano uz upit o tome je li „pisanje, uređivanje i recenziranje udžbenika“ znanstveni rad ili rad u nastavi, ukazujemo na članak 61. stavak 1. točku 6. KU sukladno kojom su pisanje, uređivanje i recenziranje udžbenika i priručnika, skripti zbirke zadataka i slično, poslovi u nastavi.

Tumačenje br. 33/19, od 17. lipnja 2019.

U članku 61. stavku 1. alineji 1. Kolektivnog ugovora za znanost i visoko obrazovanje ugovoreno je da su poslovi zaposlenika u nastavi na znanstveno-nastavnom i umjetničko-nastavnom radnom mjestu u okviru ukupnog godišnjeg fonda radnih sati i svi oblici neposrednog izvođenja preddiplomske, diplomske i poslijediplomske nastave: predavanja, seminari, vježbe, terenska nastava, e-kolegiji.

Slijedom navedenog, svi oblici neposrednog izvođenja nastave, uključujući i poslijediplomsku nastavu, ulaze u ukupni fond radnih sati zaposlenika u okviru poslova u nastavi bez obzira da li se studij naplaćuje.

Tumačenje br. 35/19, od 17. lipnja 2019.

Vezano uz upit o tome kome će se pravdati rezultati aktivnosti, napominjemo da se poslovi neizravnih nastavnih aktivnosti, iz članka 61. alineje 5. i 6. i članka 65. Kolektivnog ugovora, kao i svi ostali poslovi koji se normiraju, pravdaju temeljem internih akata ustanove.

Članak 62.

Tumačenje br. 60/2019, od 8. srpnja 2019.

Edukacijski projekti uključivo i ESF projekte nisu znanstveni projekti, no pojedine komponente takvih projekata mogu imati obilježja primijenjenog znanstvenog rada koji je institucijski relevantan poput primjerice istraživanja, izrade analiza, elaborata i sl. pa se isto može smatrati institucijskim projektom, pod pretpostavkom da je isti u skladu s člankom 83. stavkom 5. Kolektivnog ugovora za znanosti i visoko obrazovanje.

Tumačenje br. 75/2019, od 8. srpnja 2019.

Kompetitivnim nacionalnim ili međunarodnim projektom smatra se bilo koji projekt dobiven na temelju raspisanog natječaja od strane zaklada, Europske komisije, tijela državne uprave ili drugih domaćih ili inozemnih pravnih osoba, koji je prošao odgovarajuću recenziju (istorazinsko vrednovanje) i čiji je primarni cilj nova znanstvena spoznaja.

Članak 63.

Tumačenje br. 73/2019, od 8. srpnja 2019.

Zaposleniku se ne može mijenjati (smanjivati ili povećavati) iznos od 10% radnog vremena koji se odnosi na institucijski doprinos i administrativne poslove.

Tumačenje br. 74/2019, od 8. srpnja 2019.

Administrativnim poslovima uz nastavu odnosno znanost smatraju se svi poslovi administrativne naravi koji su pretpostavka obavljanja odnosno koji proizlaze iz znanstvenog odnosno nastavnog rada zaposlenika.

Članak 65.

Tumačenje br. 13/19, od 20. svibnja 2019.

Vezano uz upit o tome kako se provedba posebnih programa s unaprijed izračunatim financijskim kalkulacijama može normirati u redoviti rad zaposlenika i postotak radnog vremena (primjerice, program za pomorce i drugi slični programi, pa i programi stručnog usavršavanja), napominjemo kako se odredbe Kolektivnog ugovora ne odnose na normiranje programa cjeloživotnog obrazovanja.

Tumačenje br. 16/19, od 20. svibnja 2019.

Sukladno članku 65. stavku 2. Kolektivnog ugovora za znanosti i visoko obrazovanje poslovi zaposlenika na nastavnim radnim mjestima su i rad na istraživačkim projektima (razvojnim, stručnim i znanstvenim), stručno usavršavanje, publiciranje radova, uređivanje i izdavanje stručnih časopisa.

Sudjelovanja nastavnika veleučilišta i visokih škola na znanstvenim ili stručnim predavanjima u organizaciji znanstvenih ustanova i ostalih subjekata znanstvene djelatnosti iz Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju smatra se stručnim usavršavanjem nastavnika u slučaju da je sudjelovanje odobreno od strane poslodavca i da je tema predavanje vezana uz unaprjeđenje

kompetencija nastavnika za obavljanje poslova radnog mjesta za koje imaju sklopljen ugovor o radu s poslodavcem.

Članak 66a.

Tumačenje br. 72/2019, od 8. srpnja 2019.

Tehničarima u nastavi, osim poslova navedenih u članku 66a. Kolektivnog ugovora, u radno opterećenje ulaze i poslovi navedeni u općem aktu visokog učilišta kojim se uređuju ustroj i nazivi radnih mjesta s popisom i opisom poslova.

Članak 67.

Tumačenje br. 47/19, od 28. lipnja 2019.

Sukladno članku 67. stavku 4. Kolektivnog ugovora za znanost i visoko obrazovanje standardni fond radnog vremena za nastavno radno mjesto na visokim učilištima sastoji se od 67,5% radnog vremena u nastavi i posljedično 22,5% radnog vremena u istraživačkom i stručnom radu.

Uzimajući u obzir članak 58. stavak 2. Kolektivnog ugovora za znanost i visoko obrazovanje da se za obračunske svrhe smatra da svaki zaposlenik radi u pravilu 1800 efektivnih radnih sati godišnje, zaposlenik na nastavnom radnom mjestu, u standardnoj podjeli radnog vremena, u istraživačkom i stručnom radu godišnje radi 405 sati ($1800 \cdot 22,5\%$).

U članku 65. stavku 2. Kolektivnog ugovora za znanost i visoko obrazovanje ugovoreno je da su poslovi zaposlenika na nastavnim radnim mjestima i rad na istraživačkim projektima (razvojnim, stručnim i znanstvenim), stručno usavršavanje, publiciranje radova, uređivanje i izdavanje stručnih časopisa.

Nadalje, u članku 68. stavku 2. Kolektivnog ugovora za znanost i visoko obrazovanje ugovoreno je da se u standardnoj podjeli radnog vremena ukupno radno vrijeme u znanstvenom odnosno u istraživačkom i stručnom radu sastoji od 90% radnog vremena za izravne aktivnosti (rad na istraživačkom projektu) a 10% radnog vremena na neizravne aktivnosti koje podupiru i unaprjeđuju istraživački i stručni rad (stručno usavršavanje, publiciranje radova, uređivanje i izdavanje stručnih časopisa) izvan rada na projektu.

Slijedom navedenog, zaposlenici zaposleni na nastavnim radnim mjestima u standardnoj podjeli radnog vremena 405 sati godišnje rade u istraživačkom i stručnom radu od čega 364,5 sati godišnje ($405 \cdot 90\%$) u izravnom radu na istraživačkom projektu koji može biti razvojni odnosno stručni odnosno znanstveni a 40,5 sati godišnje ($405 \cdot 10\%$) u neizravnom radu na aktivnostima koje podupiru i unaprjeđuju istraživački i stručni rad kao što su to stručno usavršavanje, publiciranje radova, uređivanje i izdavanje stručnih časopisa mimo rada na projektu.

Kako je sukladno članku 69. stavak 3. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju (Narodne novine, broj 123/03, 105/04, 174/04, 2/07 - OUSRH, 46/07, 45/09, 63/11, 94/13, 139/13, 101/14 - O, RUSRH, 60/15 - OUSRH i 131/17) propisano da stručni studij pruža studentima primjerenu razinu znanja i vještina koje omogućavaju obavljanje stručnih zanimanja i osposobljava ih za neposredno uključivanje u radni proces, poslovi zaposlenika zaposlenih na nastavnim radnim mjestima prvenstveno su rad na razvojnim i stručnim projektima, publiciranje stručnih radova, uređivanje i izdavanje stručnih časopisa, a mogu raditi i u znanosti s naglaskom na primijenjena istraživanja.

Članak 68.

Tumačenje br. 15/19, od 20. svibnja 2019.

Sukladno članku 68. stavak 2. Kolektivnog ugovora za znanosti i visoko obrazovanje u standardnoj podijeli radnog vremena ukupno radno vrijeme za znanosti sastoji se od:

- 90% radnog vremena namijenjenog izravnom radu na kompetitivnim, nacionalnim i međunarodnim projektima te u radu na znanstveno-istraživačkim i umjetničkim projektima ustanove
- 10% radnog vremena namijenjenog znanosti za sve neizravne aktivnosti koje podupiru i unaprjeđuju rad u znanosti (uredništvo znanstvenih časopisa, recenzije, rad na pripremi projekata).

Poslovi neizravnih aktivnosti koje podupiru i unaprjeđuju rad u znanosti a koji se izvode u 10% radnog vremena u odnosu na ukupno radno vrijeme za znanost se ne normiraju.

Rad na prijavi i izradi projekta smatra se neizravnom aktivnosti koja podupiru i unaprjeđuju rad u znanosti i ne pravda se bez obzira na to da li će projekt u konačnici biti odobrene ili ne.

Članak 71.

Tumačenje br. 27/19, od 17. lipnja 2019.

Člankom 71. stavkom 2. Kolektivnog ugovora za znanost i visoko obrazovanje propisani su uvjeti za odstupanje od standardne podjele radnog vremena na način da je povećanje radnog vremena za nastavu u odnosu na standardno opterećenje u okviru raspona iz članka 70. Kolektivnog ugovora moguće sukladno studijskom programu visokih učilišta i u skladu s internim aktima ustanova.

Povećanje radnog vremena za nastavu moguće je, međutim, samo u slučaju opravdanih i posebnih razloga tijekom ograničenog vremenskog razdoblja pri čemu je „kompozicija radnog opterećenja svakog pojedinca“ rezultat „mogućnosti i potreba ustanove kao cjeline, potreba ustrojstvene jedinice i osobnih preferencija zaposlenika“, sukladno članku 74. stavak 1.

Iz ovoga, kao i iz drugih zakonskih propisa, proizlazi da se fleksibilna podjela radnog vremena može odnositi samo na pojedince, tj. na manji broj ljudi koji izvode nastavu na pojedinim studijskim programima i ne može se za iste osobe provoditi u duljem vremenskom razdoblju.

Odredba članka 71. stavka 2 ne može se interpretirati na način da većina ili svi zaposlenici u nastavi mogu raditi više od standardne podjele radnog vremena, već to mogu tek neki zbog opravdanih i posebnih razloga (zamjena u nastavi za opravdano odsutnog zaposlenika, potreba ustanove u kraćem roku da se pokrije privremeno veći fond nastave itd.). Samorazumljivo je iz samoga pojma „standardne podjele“ da na ustanovi ona ne smije biti izuzetak, odnosno ne može standardna podjela postati nestandardna podjela.

Prethodno Navedeno je posljedica zajedničke namjere ugovornih strana prilikom ugovaranja predmetnih odredaba Kolektivnog ugovora. Namjera ugovornih strana je temeljem članka 319. stavka 2. Zakona o obveznim odnosima, a u vezi s čl. 8. st. 4. Zakona o radu, istaknuta kao temeljni kriterij za tumačenje ugovornih odredaba.

Nadalje, nastavnici imaju neke vremenske okvire za obaveze i prava koje im propisuje Zakon (razdoblje reizbora, napredovanja, doktoriranja itd.). To su obaveze i prava koja traže kontinuirani znanstveni angažman u određenom razdoblju, za koji se u razdoblju od, npr. pet godina, pretpostavlja da postoji stanoviti kvantum radnog vremena (fond radnih sati) nužan za izvršenje potrebnih znanstvenih poslova, koji je jednak za sve na takvim radnim mjestima. Kolektivnim ugovorom je predviđeno da taj kvantum

iznosi 45% radnog vremena za znanstveno-nastavno radno mjesto. Dakle, u tom petogodišnjem razdoblju zaposlenik mora imati na raspolaganju odgovarajući fond radnog vremena za rad u znanosti, tj. svi zaposlenici na znanstveno-nastavnim radnim mjestima u istom statusu moraju imati u istom razdoblju isti fond radnog vremena koji proizlazi iz pozitivnih propisa (vrijedi analogija i za suradnička i nastavna radna mjesta). Drugim riječima, zaposlenik koji je u standardnoj podjeli (45% radnog vremena za znanost) nema na raspolaganju isti kvantum radnih sati za napredovanje (ili reizbor) kao i onaj koji je u fleksibilnoj podjeli (npr. 27% radnog vremena za znanost).

A s obzirom da ukupno razdoblje iz Zakona za stjecanje određenih uvjeta nije fleksibilno, već konstantno za sve, tada proizlazi kao imperativ i pravo zaposlenika kompenzacija tijekom tog vremenskog razdoblja. Iz toga dalje proizlazi da je grubo kršenje prava zaposlenika na znanstveno-nastavnom radnom mjestu, ako mu se bez odgovarajuće kompenzacije dodjeli 63% radnog vremena za rad u nastavi na način da mu se smanjuje rad u znanosti, sukladno članku 71. stavku 2. Kolektivnog ugovora.

Oblici kompenzacije mogu biti, primjerice, da ako je jedan semestar ili jednu akademsku godinu odradio više u nastavi, a manje u znanosti, onda mu se u drugom semestru ili drugoj godini smanjuje rad u nastavi na račun odgovarajuće većeg rada u znanosti.

Drugi vid kompenzacije je da mu se dio ili svi radni sati iznad 45%, a u okviru ograničenja iz Zakona o radu i Kolektivnog ugovora, plati kao prekovremeni rad na kraju obračunske godine. S time da ako se povećani rad iznad 45% u nastavi plati kao prekovremeni rad, onda se podrazumijeva da je 45% radnog vremena ipak radio za znanost, pa dodatna kompenzacija u smislu kasnijeg povećanja radnog vremena za znanost u tom slučaju nije potrebna.

Iz ovoga proizlazi da bi se radilo o kršenju i zloupotrebi odredaba Kolektivnog ugovora o fleksibilnoj podjeli radnog vremena kada bi neka ustanova svima ili većini zaposlenika na znanstveno-nastavnim i suradničkim ili nastavnim radnim mjestima propisala višak radnih sati u nastavi u ime fleksibilne regulacije, i još k tome bez ograničenog trajanja ili bez planirane kompenzacije. Posebno upozoravamo da fleksibilna regulacija mora uzeti u obzir i preferencije zaposlenika prilikom kompozicije njegovog radnog opterećenja.

Posebno valja obratiti pozornost na članak 69. alineja 3, koja kaže da se standardna podjela koristi kao obračunski orijentir i mjerilo „kada valja regulirati vrijeme potrebno za napredovanje zbog prekomjernog rada ili izostanka rada u nastavi.“ Ovo tumačimo kao obavezu kompenzacije za prekomjerni rad u nastavi, odnosno, pokazatelj da fleksibilna regulacija ne može biti trajna.

Članak 72.

Tumačenje br. 42/19, od 17. lipnja 2019.

Odredbe članka 72. Kolektivnog ugovora za znanost i visoko obrazovanje ne odnose se na položajna radna mjesta I. vrste ustrojstvenih jedinica ustanova iz sustava znanosti i visokog obrazovanja.

Stoga se predstojnik odsjeka na visokom učilištu ne može izjednačiti s pročelnikom sveučilišnog odjela.

Naime, sukladno Zakonu o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju sveučilišni odjel se osniva kao sastavnica sveučilišta s pročelnikom sveučilišnog odjela kao čelnikom takve sastavnice dok se odsjek na visokom učilištu osniva kao ustrojstvena jedinica visokog učilišta.

Tumačenje br. 45/19, od 17. lipnja 2019

U člancima 72. i 73. Kolektivnog ugovora za znanost i visoko obrazovanje ugovoreno je nastavno opterećenje čelnih ljudi visokoškolskih ustanova i znanstvenih ustanova.

Člankom 2. Kolektivnog ugovora za znanost i visoko obrazovanje ugovoreno je da se isti primjenjuje u javnim znanstvenim institutima, javnim visokim učilištima, Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti, Leksikografskom zavodu Miroslav Krleža i Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu.

U Zakonu o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju (Narodne novine, broj 123/03,105/04, 174/04, 2/07 - OUSRH, 46/07, 45/09, 63/11, 94/13, 139/13, 101/14 - O, RUSRH, 60/15 - OUSRH i 131/17) propisano je da je javno visoko učilište sveučilište te fakultet i umjetnička akademija u njegovom sastavu, veleučilište i visoka škola kojem je osnivač Vlada Republike Hrvatske isto je i kod javnih znanstvenih instituta.

Slijedom navedenog, ugovoreno smanjenje nastavnog odnosno znanstvenog opterećenja odnosi se na čelne ljude javnih visokih učilišta i javnih znanstvenih instituta. Navedeno smanjenje nastavnog odnosno znanstvenog opterećenja ne odnosi se na zaposlenike koji su u kumulativnom radnom odnosu zaposleni na nekoj drugoj ustanovi.

Znači, ako je zaposlenik u kumulativnom radnom odnosu zaposlen na javnom visokom učilištu i na drugoj ustanovi koja je npr. nastavna baza javnog visokog učilišta (klinički bolnički centar, bolnica, dom zdravlja i dr.) a ujedno je na toj drugoj ustanovi čelnik, sukladno Kolektivnom ugovoru za znanost i visoko obrazovanje nema pravo na smanjenje nastavnog odnosno znanstvenog opterećenja na javnom visokom učilištu.

Članak 73.

Tumačenje br. 18/19, od 20. svibnja 2019.

Članci 72. i 73. Kolektivnog ugovora za znanost i visoko obrazovanje ne odnose se na položajna radna mjesta I. vrste ustrojstvenih jedinica ustanova iz sustava znanosti i visokog obrazovanja.

Stoga se predstojnik zavoda na javnom znanstvenom institutu ne može izjednačiti s pročelnikom sveučilišnog odjela odnosno pomoćnikom ravnatelja. Naime, sukladno Zakonu o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju sveučilišni odjel se osniva kao sastavnica sveučilišta s pročelnikom sveučilišnog odjela kao čelnikom takve sastavnice dok se zavod na javnom znanstvenom institutu osniva kao ustrojstven jedinica instituta.

Tumačenje br. 19/19, od 20. svibnja 2019.

Člankom 73. Kolektivnog ugovora za znanosti i visoko obrazovanje ugovoreno je da osoba koja obavlja dužnost pomoćnika ravnatelja javnog instituta mora 50% od punog radnog vremena raditi u znanosti.

Osoba koja obavlja dužnost pomoćnika ravnatelja javnog instituta može u znanosti raditi i u većem postotku radnog vremena propisanog člankom 73. Kolektivnog ugovora za znanosti i visoko obrazovanje ako je poslove pomoćnika ravnatelja javnog instituta moguće obavljati u manje od 50% punog radnog vremena.

Članak 74.

Tumačenje br. 34/19, od 17. lipnja 2019

Člankom 74. propisana je Odluka o stvarnoj podjeli i kompoziciji radnog vremena. Kompozicija radnog opterećenja svakog pojedinca je odluka na razini ustrojstvene jedinice i na razini ustanove uzimajući u obzir mogućnosti i potrebe ustanove kao cjeline, potrebe ustrojstvene jedinice i osobne preferencije zaposlenika. Mora se utvrditi u godišnjem planu ustanove i pisanom odlukom čelnika prije početka akademske godine za razdoblje od jedne akademske godine.

Članak 76.

Tumačenje br. 51/19, od 28. lipnja 2019.

Rad stručnog suradnika ne normira se ovim Kolektivnim ugovorom za znanost i visoko obrazovanje. Stručni suradnik može sudjelovati u nastavi pod uvjetima predviđenim općim aktima visokog učilišta. Kategorija stručnog suradnika je vrlo heterogena ovisno o visokom učilištu i nije moguće pronaći zajednički sadržaj i opis tog radnog mjesta koji bi omogućio normiranje na nacionalnoj razini. Navedeno se treba urediti na pojedinoj ustanovi.

Godišnja norma za tehničare u nastavi određena je člankom 66.a Kolektivnog ugovora za znanost i visoko obrazovanje s ciljem izračunavanja potrebnog broja tehničara po određenom predmetu i laboratoriju.

Članak 77.

Tumačenje br. 26/19, od 17. lipnja 2019

U slučaju kada nastavnik drži istu temu i isti sadržaj u više grupa u nekoj od istovrsnih nastava, a pri tome mu je za svaku novu grupu ipak potrebna puna priprema zbog specifičnosti predmeta, ne radi se o repetitivnoj nastavi. Karakter nastave (originalna ili repetitivna) procjenjuje organizator posla na visokom učilištu (dekan, prodekan, predstojnik, pročelnik ili odgovarajuće tijelo predviđeno općim aktom ustanove, itd.).

Repetitivna nastava je svaka nastava u kojoj nastavnik radi na postizanju istih ishoda učenja (drži isti sadržaj) u istovrsnoj nastavi (ili u predavanjima, ili u vježbama ili u seminarima) samo u novoj grupi i pod uvjetom da mu za nju nije potrebna priprema ili/i da iz nje ne proizlazi naknadna obaveza prema studentima. Dakle, u ovom slučaju radi se o originalnoj, a ne repetitivnoj nastavi. Uvijek treba voditi računa i o neizravnim aktivnostima vezanim uz nastavu koja moraju biti predviđena i odrađena u obimu kako to predviđa kolektivni ugovor.

Tumačenje br. 46/19, od 28. lipnja 2019.

U slučaju da se na studijski program odnosno predmet upiše manje od 10 studenata, izvođenje nastave na tom programu odnosu predmetu uračunava se u nastavno opterećenje zaposlenika sukladno članku 77. Kolektivnog ugovora za znanost i visoko obrazovanje kojim su ugovorene nastavne grupe do određenog broja studenata (gornja granica studenata za grupu), ali i kriteriji za otvaranje nove nastavne grupe.

Napominjemo, da je sukladno članku 77. stavku 6. Kolektivnog ugovora za znanost i visoko obrazovanje potrebno zatražiti suglasnost ministra za izvođenje nastave ako je studijski program upisalo manje od 10 studenata osim u slučaju kada je za izvođenje studijskog programa izdana dopusnica u kojoj

optimalni broj studenata pretpostavlja upis manje od 10 studenata na studijski program. Kada je izdana suglasnost ministra ili kada je dopusnicom predviđeno izvođenje studijskog programa ili predmeta s manje od 10 studenata, nastava se na takvim kolegijima ponderira sukladno ekvivalentima iz čl. 79. GKU-a ili sukladno internim aktima ustanove, a koji ponderiranje nastave mogu regulirati sukladno čl. 81. GKU-a. Ako nije izdana suglasnost ministra ili dopusnicom nije predviđeno izvođenje studijskog programa ili predmeta s manje od 10 studenata, taj se rad ne financira iz sredstava Ministarstva znanosti i obrazovanja. Ako ga unatoč tome nastavnik na zahtjev poslodavca obavlja, taj se rad mora priznati i obračunati. U tom slučaju financira se iz vlastitih sredstava ustanove. Ako ustanova taj rad nastavniku ne obračunava, on ga nije dužan obavljati.

Tumačenje br. 48/19, od 28. lipnja 2019.

Sukladno članku 77. stavku 6. Kolektivnog ugovora za znanost i visoko obrazovanje odobrenje za izvođenje nastave na programu odnosno predmetu na koji se upisalo manje od 10 studenata potrebno je zatražiti od ministra, a ne od Povjerenstva za tumačenje.

Tumačenje br. 49/19, od 28. lipnja 2019.

U članku 77. stavku 1. Kolektivnog ugovora za znanost i visoko obrazovanje ugovorene su veličine nastavnih grupa za neposredne oblike izvođenja nastave i to za predavanja, seminare i vježbe. U stavku 4. istog članka ugovoreno je da u slučaju odstupanja od stavka 1. istog članka promjenu nastavnih grupa odobrava ministar na prijedlog tijela visokog učilišta nadležnog za upravljanje kvalitetom.

Slijedom navedenog Povjerenstvo za tumačenje ne odlučuje o promjeni nastavnih grupa.

Tumačenje br. 67/2019, od 8. srpnja 2019.

Vremensko razdoblje u kojem se repetitivna nastava odvija nije odlučan uvjet za njeno definiranje već se nastava smatra repetitivnom pod uvjetom da nastavniku za nju nije potrebna priprema ili/i da iz nje ne proizlaze naknadne obveze prema studentima. Organizator posla procjenjuje sva pitanja vezano za repetitivnu nastavu, uključujući i pitanje u kojem vremenskom razdoblju traje izvođenje repetitivne nastave. Pojašnjenje repetitivne nastave sadržano je u Tumačenju Povjerenstva br. 26/19., od 17. lipnja 2019.

Članak 78.

Tumačenje br. 32/19, od 17. lipnja 2019.

U članku 78. stavak 2. Kolektivnog ugovora za znanosti i visoko obrazovanje ugovoreno je da se neposredni rad u nastavi računa u kontakt satima pri čemu jedan kontakt sat označava puni radni sat proveden u izvođenju jednog od oblika neposredne nastave sa studentima: predavanja, seminari, vježbe, terenska nastava, e-kolegiji.

To znači da radni sat u nastavi iznosi 60 minuta, od čega je izvedba u grupi studenata 45 minuta, a 15 minuta priprema izvedbe (npr. postavljanje opreme, dijeljenje/prikupljanje materijala studentima/od studenata) te individualna komunikacija sa studentima prije početka ili nakon završetka nastave od 45 minuta.

Tumačenje br. 36/19, od 17. lipnja 2019.

Sukladno članku 78. stavku 3. Kolektivnog ugovora za znanost i visoko obrazovanje poslovi iz članka 61. alineje 2.-4., i članka 64. ovoga Ugovora obavljaju se po potrebi i u opsegu koji je nužan i uobičajen uz obavljanje poslova iz članka 61. alineje 1., i članka 64. ovoga Ugovora, i mogu se dodatno normirati na razini ustanove internim aktima ustanove na koje Sindikat daje prethodno mišljenje.

Iz navedenoga jasno proizlazi da se poslovi mogu, ali i ne moraju normirati na razini ustanove internim aktima te će Sindikat dati prethodno mišljenje tek kada zaprimi interni akt ustanove kojim se navedeno propisuje, u razumnom roku.

Tumačenje br. 69/2019, od 8. srpnja 2019.

U slučaju da zaposlenik jednog visokog učilišta održava nastavu na drugoj sastavnici istog sveučilišta odnosno na sastavnici drugog sveučilišta u RH na kojoj nije zaposlenik već vanjski suradnik, ta nastava ne ubraja se u nastavno opterećenje na visokom učilištu čiji je zaposlenik.

Iznimno ako zaposlenik održava nastavu na drugoj sastavnici istog sveučilišta odnosno na sastavnici drugog sveučilišta u RH na kojoj nije zaposlenik, ta mu se nastava ubraja u nastavno opterećenje pod uvjetima da je to propisano općim aktom sveučilišta te da ni zaposlenik niti visoko učilište s kojim zaposlenik ima sklopljen ugovor o radu ne ostvaruju prihode od održavanja te nastave na drugoj sastavnici istog ili drugog sveučilišta.

Članak 79.

Tumačenje br. 24/19, od 17. lipnja 2019.

Jedan kontakt sat zaposlenika u repetitivnoj nastavi vrednuje se prema stavku 1. članka 79. Kolektivnog ugovora na način da se od vrijednosti navedenih u tom stavku oduzimaju elementi nastavnog rada kojih zaposlenik u repetitivnoj nastavi nema.

Stavak 1. članka 79. Kolektivnog ugovora odnosi se na svu nastavu koja se odvija u okviru redovnog radnog vremena (u redovnom fondu radnih sati) za zaposlenike s ugovorom o radu na visokom učilištu, neovisno je li originalna ili repetitivna, umanjeno za elemente nastavnog rada kojih u repetitivnoj nastavi radnik nema. Primjerice, u repetitivnoj nastavi se predmnijeva da nastavnik nema pripremu za svaku grupu posebno. Ako ima, onda to u pravilu nije repetitivna nastava. Ako je nema, onda se ponder od 5,4 za predavanje umanjuje za, primjerice, 1,1 radni sat koliko po svemu sudeći najčešće u nekoj standardnoj varijanti vrijedi radno vrijeme namijenjeno pripremi predavanja, pa bi u tom slučaju, pod uvjetom da nastavnik obavlja i sve druge elemente nastavnog rada kao što su neizravna nastavna aktivnost te obveze prema studentima, ponder za repetitivnu nastavu iznosio 4,3. Vezano uz obračunavanje repetitivne nastave upućujemo Vas na Uputu za obračun kompozicije radnih sati u nastavi i obračun repetitivne nastave, objavljenu uz tumačenja na službenim web stranicama Ministarstva i Sindikata.

Stavak 2. istoga članka odnosi se, sukladno stavku 3. istoga članka, na vrednovanje nastave koja se ne odvija u okviru redovnog fonda radnih sati ili koju izvode zaposlenici bez ugovora o radu s visokim učilištem na kojem se nastava izvodi (prekovremeni rad, rad vanjskih suradnika i rad zaposlenika instituta na visokim učilištima), a također s mogućim umanjnjem za elemente nastavnog rada kojih u nastavi radnik nema.

Tumačenje br. 25/19, od 17. lipnja 2019.

Jedan kontakt sat zaposlenika u repetitivnoj nastavi vrednuje se u visini prema stavku 1. članka 79., a stavak 4. istog članka upućuje da se vrednovanje radi analogijom kao i kod prekovremenog rada.

Analogija nije sinonim za riječi „u visini“, tj. nije kvantitativni pojam, već kvalitativni koji ovdje u ovom stavku upućuje na postupak po kojem se računa vrijednost jednog kontakt sata u repetitivnoj nastavi, a koji je sličan (analogan) postupku po kojem se vrednuje prekovremeni rad, tj. kao što se u prekovremenom radu ne računa priprema za nastavu ako je nema ili se ne računaju obaveze prema studentima u ispitima, mentorstvima ako ih nema, tako se i u repetitivnoj nastavi ne računa priprema ako je nema, ili obaveze prema studentima ako ih nema (što je malo vjerojatno).

Tumačenje br. 37/19, od 17. lipnja 2019.

Prekovremeni rad u smislu Kolektivnog ugovora za znanost i visoko obrazovanje je rad iznad radnog opterećenja koje je utvrđeno Odlukom o stvarnoj podjeli i kompoziciji radnog opterećenja iz članka 73. Kolektivnog ugovora, u slučaju kada je zaposlenik ispunio svoje puno nastavno, znanstveno-istraživačko odnosno umjetničko opterećenje te intuitivski, odnosno administrativni doprinos. Dakle, ne postoji samo prekovremeni rad za nastavu ili samo prekovremeni rad za znanost, već se prekovremeni rad ostvaruje nakon što se radnim opterećenjem nadmaši predviđenih 1800 radnih sati – bilo pojačanim nastavnim i/ili znanstvenim angažmanom.

Sukladno čl. 85. st. 1. Kolektivnog ugovora, rad iznad punog nastavnog opterećenja obračunava se prosječno na punu akademsku godinu i predstavlja prekovremeni rad samo ako se obračunom pokaže da je ukupna količina odrađenih radnih sati zaposlenika veća od ukupnog fonda radnih sati u redovnom radu. Pritom se za obračun prekovremenog rada u nastavi kao standardno polazište primjenjuju ekvivalenti iz članka 79. stavka 2. Kolektivnog ugovora, a sukladno odredbi čl. 79. st. 3.

Potrebno je skrenuti pozornost kako Kolektivnim ugovorom nisu propisani identični ponderi za obračun prekovremenog rada i repetitivne nastave kao što je to sugerirano u predmetnom upitu. Vezano uz pojašnjenje obračuna repetitivne nastave upućujemo na Tumačenja ovog Povjerenstva 24/2019 i 25/2019.

Tumačenje br. 50/19, od 28. lipnja 2019.

U članku 79. stavku 1. Kolektivnog ugovora za znanost i visoko obrazovanje ugovoreno je standardno ponderiranje pojedinih oblika neposrednog izvođenja nastave. Postoji mogućnost samostalnog nestandardnog reguliranja veličine pondera. Ponderi su predviđeni za četiri standardna i univerzalno prisutna oblika nastave (predavanja, seminari i vježbe, te predavanje na poslijediplomskom studiju).

Kolektivni ugovor ne regulira uvođenje novih oblika nastave u specifičnim sredinama jer to nisu pitanja u njegovoj domeni. To je stručno i poslovno pitanje organizacije rada u nastavi za koje pregovarači u postupku kolektivnog pregovaranja nisu ovlašteni. Postoje tijela i institucije u sustavu znanosti i visokog obrazovanja koja su nadležna za takva pitanja.

U slučaju odstupanja od standardnog ponderiranja pojedinog oblika nastave primjenjuje se članak 81. Kolektivnog ugovora za znanost i visoko obrazovanje sukladno kojem se vrijednosti pondera mogu promijeniti internim aktom ustanove ali samo na način da se zbirni ekvivalent (suma svih ekvivalenta kontakt-sati za sve zaposlenike na ustanovi) ne mijenja, osim ako programskim ugovorom s

Ministarstvom nije drukčije uređeno. Ustanova može zbirni ekvivalent kontakt sati povećati na teret vlastitih izvora financiranja.

Slijedom navedenog Povjerenstvo za tumačenje ne može odlučivati o ponderiranju pojedinih oblika neposrednog izvođenja nastave, niti o ponderiranju novih oblika izvođenja nastave.

Tumačenje br. 68/2019, od 8. srpnja 2019.

Člankom 79. stavkom 1. točkom 4. ugovoren je drugačiji ponder za održavanje nastave na poslijediplomskom studiju od onog koji se odnosi na nastavu na preddiplomskim i diplomskim studijima. Visoka učilišta na kojima postoji potreba za drugačijim vrednovanjem pojedinih oblika izravne nastave mogu sukladno članku 81. Kolektivnog ugovora internim aktima ponderirati kontakt sate i drugačije, ali samo na način da se zbirni ekvivalent (suma svih ekvivalenata kontakt-sati za sve zaposlenike na ustanovi) ne mijenja, osim ako programskim ugovorom s Ministarstvom nije određeno drugačije. Ustanove mogu zbirni ekvivalent kontakt-sati povećati samo na teret vlastitih izvora financiranja. Dakle, ustanove mogu svojim općima aktima, na koje nije potrebno ishoditi posebne suglasnosti i drukčije odrediti pondere za nastavu koja se održava na stranom jeziku kao i nastavu koja se održava na poslijediplomskim (doktorskim) studijama, a na način i pod uvjetima ugovorenim člankom 81. Kolektivnog ugovora za znanost i visoko obrazovanje.

Članak 83.

Tumačenje br. 28/2019, od 17. lipnja 2019.

Članak 83. stavak 1. definira kako je osnovni organizacijski oblik znanstveno-istraživačkog, odnosno umjetničkog rada - znanstveno-istraživački, odnosno umjetnički projekt, te je stavkom 5. istog članka propisano da se znanstveno-istraživački i umjetnički poslovi pravdaju sudjelovanjem u međunarodnim, nacionalnim i institucijskim projektima u okviru kojih je nužno predvidjeti obračunski broj radnih sati potreban za izvršenje ciljeva projekta te je iste potrebno odobriti od strane čelnika ustanove ili od njega ovlaštenog tijela. Nadalje, članak 83. stavak 2. propisuje da projekt ima zadani cilj, aktivnosti, budžet, ljudske i materijalne resurse i vremenski plan.

Sukladno članku 83. moguće je, posebno u slučaju institucijskog projekta, da legitimna znanstveno-istraživačka ili umjetnička aktivnost bude formulirana u obliku projekta koji ne zahtjeva nikakvo dodatno financiranje jer zaposlenik, odnosno ustanova već raspolažu svim potrebnim resursima za provođenje takvog projekta. Pritom, budžet takvog projekta nije 0 kuna budući da svaki projekt zasigurno uključuje najmanje trošak ljudskog rada kao i indirektni trošak projekta, primjerice, infrastruktura, režije, zajednička oprema, telefonski troškovi, fotokopiranje, uredski pribor i sl., a koje troškove ne treba posebno prikazivati.

Tumačenje br. 54/19, od 28. lipnja 2019.

U članku 83. stavku 3. Kolektivnog ugovora za znanost i visoko obrazovanje ugovoreno je da svaki znanstvenik, nastavnik i suradnik na ustanovi iz sustava visokog obrazovanja odnosno znanosti treba biti uključen u barem jedan znanstveno-istraživački, odnosno umjetnički projekt.

Nadalje, u članku 65. Kolektivnog ugovora za znanost i visoko obrazovanje ugovoreni su poslovi i način normiranja poslova nastavnih radnih mjesta. U stavku 2. istog članka ugovoreno je da su poslovi zaposlenika na nastavnim radnim mjestima i rad na istraživačkim projektima (razvojnim, stručnim i znanstvenim), stručno usavršavanje, publiciranje radova, uređivanje i izdavanje stručnih časopisa.

Sukladno članku 67. stavku 4. Kolektivnog ugovora za znanost i visoko obrazovanje standardni fond radnog vremena za nastavno radno mjesto na visokim učilištima sastoji se od 67,5% radnog vremena u nastavi i posljedično 22,5% radnog vremena u istraživačkom i stručnom radu.

U članku 69. stavku 3. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju (Narodne novine, broj 123/03, 105/04, 174/04, 2/07 - OUSRH, 46/07, 45/09, 63/11, 94/13, 139/13, 101/14 - O, RUSRH, 60/15 - OUSRH i 131/17) propisano je da stručni studij pruža studentima primjerenu razinu znanja i vještina koje omogućavaju obavljanje stručnih zanimanja i osposobljava ih za neposredno uključivanje u radni proces.

Slijedom navedenog, zaposlenici na nastavnim radnim mjestima u standardnoj podjeli radnog vremena 22,5% radnog vremena rade u istraživačko - stručnom radu a to su rad na istraživačkim projektima (razvojnim, stručnim i znanstvenim), stručno usavršavanje, publiciranje radova, uređivanje i izdavanje stručnih časopisa.

Zaposlenici na nastavnim radnim mjestima trebaju biti uključeni u istraživačke projekte koji ne moraju nužno biti znanstveni projekti već mogu biti razvojni odnosno primijenjena znanstvena istraživanja i visokostručni projekti.

Tumačenje br. 61/2019, od 8. srpnja 2019.

Sukladno članku 83. stavku 2. Kolektivnog ugovora za znanost i visoko obrazovanje osnovne karakteristike projekta su da ima zadani cilj, aktivnosti, budžet, ljudske i materijalne resurse i vremenski plan. Prema tome budžet je sastavni dio projekta i kao takav mora biti predviđen i u institucijskom projektu na način da minimalno sadrži sve stavke nužne za provedbu projektom planiranih aktivnosti.

Odgovor na upit je li moguće da legitimna znanstveno-istraživačka ili umjetnička aktivnost bude formulirana u obliku projekta koji ne zahtjeva nikakvo dodatno financiranje jer zaposlenik, odnosno ustanova već raspoložu svim potrebnim resursima za provođenje takvog projekta dan je u Tumačenju Povjerenstva br. 28/19., od 17. lipnja 2019.

Članak 84.

Tumačenje br. 70/2019, od 8. srpnja 2019.

Sukladno članku 85. stavku 2. naknada za prekovremeni rad u nastavi može se isplatiti ako je rad u znanosti dokumentiran opterećenjem u znanstvenim projektima koji sadrže obračunski broj radnih sati praćenjem putem vremenika rada potvrđenog od voditelja projekta.

Člankom 84. stavkom 5. Kolektivnog ugovora za znanosti i visoko obrazovanje propisano je da ustanove isplaćuju prekovremeni rad iz sredstava programskih ugovora kada je on u funkciji ostvarenja ciljeva programskog ugovora, a ostali prekovremeni rad ustanove isplaćuju iz namjenskih odnosno vlastitih prihoda.

Članak 3. Dodatka I.

Tumačenje br. 44/19, od 17. lipnja 2019.

Zaposlenici koji za potrebe nastave određeno vrijeme provode sa studentima na školskom brodu nemaju pravo na dodatak na plaću za rad u posebnim uvjetima iz članka 3. stavka 2. Dodatka I Kolektivnom ugovoru za znanost i visoko obrazovanje.

Tumačenje br. 76/2019, od 8. srpnja 2019.

Dodatak na plaću za rad u posebnim uvjetima rada u visini od 150,00 HRK neto po danu boravka na znanstveno-istraživačkom brodu isplaćuje se u određenom mjesecu za prethodni mjesec istovremeno, odnosno zajedno s isplatom plaće. Obračun ovoga dodatka se vrši u COP-u "ručnim" unosom, odnosno povećanjem neto iznosa obračunate plaće za dani mjesec. Pritom iznos dodatka od 150,00 HRK predstavlja neto iznos na koji se obračunava doprinos za zdravstveno osiguranje (16,5%). Ministarstvu znanosti i obrazovanja je potrebno dostaviti informaciju o zaposleniku koji ostvaruje pravo na ovu naknadu u danom mjesecu, broju dana, odnosno iznosu na koji zaposlenik ima pravo, kao i kratku informaciju o tome u kojem je razdoblju i na kojem znanstveno-istraživačkom brodu zaposlenik boravio, kao i koje je poslove pritom obavljao. Navedeno je potrebno dostaviti do krajnjeg roka određenog kao rok za dostavu obračuna plaće i to na iste adrese elektroničke pošte na koje se dostavljaju i promjene plaća.

Tumačenje br. 78/2019, od 8. srpnja 2019.

Člankom 3. stavkom 2. Dodatka I. Kolektivnom ugovoru za znanost i visoko obrazovanje propisano je da za boravak na znanstveno – istraživačkom brodu zaposlenik koji nije član posade broda ima pravo na dodatak na plaću za rad u posebnim uvjetima u visini od HRK 150,00 neto po danu boravka na znanstveno – istraživačkom brodu. Pritom se znanstveno – istraživačkim brodom smatraju brod i brodica u smislu Pomorskog zakonika (NN 181/04, 76/07, 146/08, 61/11, 56/13, 26/15, 17/19), isključujući čamac i gumenjak, a koji se koriste u znanstveno-istraživačke svrhe.

Pojam "aktivne plovidbe" odnosi se na razdoblje kada brod plovi, odnosno kada se ne nalazi na vezi u matičnoj luci.

"Aktivna plovidba" broda tijekom jednoga dana treba biti u određenom vremenskom trajanju izraženom u satima, odnosno izjednačava se s vremenskim razdobljem temeljem kojega zaposlenik ostvaruje pravo na dnevnicu za rad na terenu (najmanje 8 sati). Pritom dodatak za posebne uvjete rada za dan aktivne plovidbe za boravak na znanstveno-istraživačkom brodu ne isključuje dnevnicu niti terenski dodatak, odnosno moguće je zaposleniku istovremeno obračunati i isplatiti dodatak na plaću za rad u posebnim uvjetima rada te jedan od navedenih dodataka.

Članak 4. Dodatak I.

Tumačenje br. 8/19, od 20. svibnja 2019.

Sukladno članku 4. Dodatka I. Kolektivnom ugovoru za znanost i visoko obrazovanje poslodavac je obvezan imati procjenu rizika zaštite na radu, izrađenu isključivo od strane ovlaštenih osoba za potrebe ostvarivanja prava temeljem navedenog Dodatka, a koja odgovaraju postojećim rizicima na radu i u vezi s radom i koja je dostupna radniku na mjestu rada. Na temelju procjene rizika poslodavac će, uz sudjelovanje povjerenika radnika za zaštitu na radu, izraditi prijedlog popisa zaposlenika koji rade na radnim mjestima na kojima se obavljaju poslovi s posebnim uvjetima rada.

Ako poslodavac ima procjenu rizika zaštite na radu izrađenu od strane ovlaštenih osoba a koja odgovara postojećim rizicima na radu i u vezi s radom sukladno propisima kojim se uređuje zaštita na radu ne mora izraditi novu procjenu rizika.

Na temelju članka 6. Dodatka I. Kolektivnom ugovoru Povjerenstvo će profesionalno i neovisno obavljati obradu prijedloga popisa zaposlenika koji rade na radnim mjestima na kojima se obavljaju poslovi s posebnim uvjetima rada bez obzira o kojem radnom mjestu se radi.

Tumačenja Kolektivnog ugovora za znanost i visoko obrazovanje preuzeta su iz zapisnika sa održanih sjednica zajedničkog Povjerenstva za tumačenje i kao takva nisu dodatno lektorirana.